1200 סטודנטים באוניברסיטת גטבורג בשבדיה, חוזים בהדגמה חיה בשיעור טכניקת האהבה בפקולטה לפילוסופיה

יש **סטודנטים** הלומדים בפאקולטה ל־פילוסופיה את קאנט ואת הרמב"ם. יש סטודנטיות הבאות לשמוע הרצאות כאשר מטרתן האמיתית היא לתפוס חתן אקדמאי. תלמידי הפאקולטה לפילוסופיה באוניברסיטת גטבורג, שבדיה, החליטו שיש לתת ל־פילוסופים הצעירים גם משהו יבש פחות מאשר ספרי־מחקר. ועד הפאקולטה אירגן לאחרונה את אחד מערבי ההשכלה המוצל־חים ביותר בתולדות אוניברסיטת גטבורג.

כאשר נודע כי הפאקולטה מארגנת ערב לדיון בתופעת המין והפורנוגראפיה, בליווי הדגמות מעשיות, נמכרו כל 1200 מקומות־הישיבה באולם ההרצאות הגדול של מיכללת גטבורג. מאות סטודנטים מאוכזבים נשארו מאחורי הדלתות, לאחר שאזלו הכרטיסים.

כיאות לסטודנטים חרוצים, החל הערב ב־שתי הרצאות, אחת בעד, השנייה נגד. כ־תום ההרצאות, ולפני שניתנה לנוכחים רשות־דיבור בוויכוח, הוקרנו במשך שעתיים סרטי־פורנו אשר הושאלו אצל אחד מגדולי יצרני סרטי־הפורנו בקופנהאגן.

אולם שיא הערב היתה הדגמה מעשית של מישגל על הבמה, כאשר זוג מתנדבים עלה על שולחן שהוצב במרכז הקתדרה, הדגימו הלכה למעשה דרך גבר בעלמה, לקול תרו־עות העידוד של קהל הנוכחים.

אמרה, לאחר מכן, הצעירה אשר הדגימה את המישגל: „לעולם לא אעשה זאת שנית לעיני צופים." ואילו שותפה אמר: „לי דוקא לא איכפת. אני מוכן ומזומן לפעם שנייה."

ארבע מצלמות ושתי רופאים

מ אורץ חריג? יחיד במינו? וואי. פרי־פעמי? אולי.

אולם הוא רב־משמעות. ואם ברצונך ל־בטלו כשיגעון חולף, שאל את עצמך: ה־ייתכן אירוע כזה — אפילו חד־פעמי — ב־אוניברסיטת בר־אילן, או אפילו באוניברסי־טה העברית בירושלים?

התשובה ברורה.

מיקרה בודד ונדיר זה אינו כה בודד ו־נדיר. לאחרונה התרחש בשוודיה מאורע בר־דף ונדיר נוסף, המוכיח שהעמים הסקנדי־נביים, בכל הנוגע להסברה מינית וליחס אל המין, רחוקים שנות־אור רבות משאר תוש־בי כדור הארץ.

זהו הסרט החדש שפת האהבה.

זהו סרט שעתידים לשמוע עליו רבות. סרט שיירשם כשלב חדש בתרבות הקול־נוע. אף שאין הוא פרי עבודתו של במאי מפורסם כאינגמר ברגמן, או תוצרת בתי־החרושת לפורנוגראפיה של דניה ושוודיה, עשוי הסרט שפת האהבה לשמש מופת ־ סימן־דרך לבאות.

שפת האהבה נועד לתת לצופה — הרצוי ביותר בגילאי 13—18 — את ההסברה ה־מינית הטובה ביותר, בצורה ויזואלית. הוא נוצר בשיתוף פעולה שוודי ודני. יצר אותו הבמאי השוודי טורגני ויקמאן, בעזרת בי־מת־תצלומים, עליה ניצבו ארבע מצלמות, ־ שיחה של ארבעה משתתפים: זוג הפסיכו־קוגים הדניים אינגה וסטין הגלר, בעלי טור פופולארי להסברה מינית; רופא־נשים שוודי בשם ד"ר סטור קולהד; ורופאה שוודית שעסקה גם היא בהסברה מינית בבתי־ספר (בבתי הספר של שוודיה ודניה קיימים שיעו־רי־חובה לחינוך מיני) — ד"ר מאי־בריט בגרסטרם.

מצלמות לאברי־המין — ולפנים

מ' שרוצה לראות בסרט קטעי צור־נוגראפיה, ישתעמם ב־60 הדקות של שיחה, בה משתתפים ארבעת בעלי רשות־הדיבור בסרט. אולם עשרות סטודנטים ו־סטודנטיות שוודיים, אשר התנדבו להדגים בסרט את נושאי השיחה של המשוחחים — יצרו קטעי פעילות מינית מן הסוג המעולה ביותר. שום סרט פורנוגראפי אינו מסוגל להתעלות לרמת הביצוע הטכני אשר הוצגה בשפת האהבה. הבמאי ויקמאן נעזר בארבע מצלמות כדי להדגים את קטעי ההסבר ה־חזותי שבסרט. מצלמה אחת הוצבה מול בימת התצלומים, האחרת מעל התיקרה, שלישית צילמה בקלוז־אפ את אברי־המין של הגבר או האשה המדגימים שלב זה או אחר שבסרט, ורביעית צילמה בקלוז־אפ את פני־הם באותו רגע. כל ארבע התמונות מוקר־נות על מסך ענק, ומאפשרות לצופים לקבל אינפורמציה מסוג כזה בלי רגשי־אשמה. סרט זה אסור ש־יהיה מוצג בקולנוע, ושכל מי שישלם לירח או שתיים יוכל להיכנס ולראות אותו. עליו להיות מוצג במסגרת־הרצאה המסבירה ש־מין יצא כבר מחדרי החדרים בהם היה קבור עד עתה, הפך היום שטח של מחקר.

אנשים לא מוכנים עוד לקבל אינפורמציה כמו סרט כזה באו־פן ישיר כל־כך — גם הנוער לא — ל־מרות שתפיסת־המין בארץ השתנתה מאד, ולא רק ברחוב דיזֶ־נגוף בתל־אביב. ב־רור שקל יותר ל־הראות סרט כזה ל־נוער, מפני שהוא פתוח יותר מהמבוג־רים לתפיסה חדשה. אך שוב — בתנאי שהסרט יוצג במיסגרת הרצאה. בדרך זו גם יוצאת הרוח ממפרשי הפורנוגרפיה.

★ ★ ★

● **ד"ר גזעדי** (80), יועצת לענייני נישואין: בתנאים הקיימים בארצנו, שהיא ארץ מיוחדת במינה מפני שהעולם מסתכל עליה במשקפת, אין אנו יכולים להכניס את המומנט הזה והנימה הזאת. זה לא יביא שום דבר יותר יפה לחיי האנשים. הנוער שלנו הוא קיצוני. כבר התחילו אצלנו לעשן חשיש, ברגע שאנשים מחו"ל הביאו אותו.

אנחנו זקוקים לילודה, ולא לסתם חיי־מין לשם הנאה.

העולם קיים הרבה שנים. הסיפוק הזה הוא טבעי וכל אחד עושה לפי יכולתו. יש כאלה שאינם מקבלים סיפוק, וזהו זה.

הסרט הזה מעורר את האינסטינקטים ה־פנימיים עוד לפני הגיל המתאים. יש לעורר בנוער אינסטינקטים חיוביים לגבי צבאיות, לאומיות ועוד ערכים חיוביים. נושא כזה רק משפיל. מה החכמה לבוא ביחסי־מין על הדשא באוניברסיטה בלונדון? אותו דבר עשו כבר מזמן בג'ונגל.

לגבי הדרכה מינית, יש בכל העולם ויכוח חריף מאוד איך להחדיר אותו. אם נכנסת אחות ומספרת על האקט לבנים ובנות ביחד — זה מזיק. ההסברה צריכה להיות אינסטימית ובצורה מדעית, על־סמך ביולוגיה וכו'. אחרת התלמידים תופסים רק את הדבר הכי הגס בעצמו.

במה שנוגע לסיפוק מיני — זה תלוי בתורשה. אוננות היא אסון גדול של הנו־ער. הוא מגיע ממנה לאימפוטנציה. אוננות זה אסון, האדם נעשה עצבני וזה מטמטם את כשרונותיו. יש כאלה שבגלל זה לא מתחתנים.

איך לגרום הנאה — דברים אלה אי־אפשר ללמוד. זה דבר טבעי. פעם באה אלי אשה חיפאית להתייעצות. היא היתה פריג'ידית, לא יכלה לקבל סיפוק מחיי־הנישואין. בעלה היה מקרה בודד ונדיר. לאחרונה התרחש בשוודיה מאורע בר־דף ונדיר נוסף, המוכיח שהעמים הסקנדי־נביים, בכל הנוגע להסברה מינית וליחס אל המין, רחוקים שנות־אור רבות משאר תוש־בי כדור הארץ.

זהו הסרט החדש שפת האהבה.

זהו סרט שעתידים לשמוע עליו רבות. סרט שיירשם כשלב חדש בתרבות הקול־נוע. אף שאין הוא פרי עבודתו של במאי מפורסם כאינגמר ברגמן, או תוצרת בתי־החרושת לפורנוגראפיה של דניה ושוודיה, עשוי הסרט שפת האהבה לשמש מופת ־ סימן־דרך לבאות.

שפת האהבה נועד לתת לצופה — הרצוי ביותר בגילאי 13—18 — את ההסברה ה־מינית הטובה ביותר, בצורה ויזואלית. הוא נוצר בשיתוף פעולה שוודי ודני. יצר אותו הבמאי השוודי טורגני ויקמאן, בעזרת בי־מת־תצלומים, עליה ניצבו ארבע מצלמות, ־ שיחה של ארבעה משתתפים: זוג הפסיכו־קוגים הדניים אינגה וסטין הגלר, בעלי טור פופולארי להסברה מינית; רופא־נשים שוודי בשם ד"ר סטור קולהד; ורופאה שוודית שעסקה גם היא בהסברה מינית בבתי־ספר (בבתי הספר של שוודיה ודניה קיימים שיעו־רי־חובה לחינוך מיני) — ד"ר מאי־בריט בגרסטרם.

מצלמות לאברי־המין — ולפנים

מ' שרוצה לראות בסרט קטעי צור־נוגראפיה, ישתעמם ב־60 הדקות של שיחה, בה משתתפים ארבעת בעלי רשות־הדיבור בסרט. אולם עשרות סטודנטים ו־סטודנטיות שוודיים, אשר התנדבו להדגים בסרט את נושאי השיחה של המשוחחים — יצרו קטעי פעילות מינית מן הסוג המעולה ביותר. שום סרט פורנוגראפי אינו מסוגל להתעלות לרמת הביצוע הטכני אשר הוצגה בשפת האהבה. הבמאי ויקמאן נעזר בארבע מצלמות כדי להדגים את קטעי ההסבר ה־חזותי שבסרט. מצלמה אחת הוצבה מול בימת התצלומים, האחרת מעל התיקרה, שלישית צילמה בקלוז־אפ את אברי־המין של הגבר או האשה המדגימים שלב זה או אחר שבסרט, ורביעית צילמה בקלוז־אפ את פני־הם באותו רגע. כל ארבע התמונות מוקר־נות על מסך ענק, ומאפשרות לצופים לקבל אינפורמציה מסוג כזה בלי רגשי־אשמה. סרט זה אסור ש־יהיה מוצג בקולנוע, ושכל מי שישלם לירח או שתיים יוכל להיכנס ולראות אותו. עליו להיות מוצג במסגרת־הרצאה המסבירה ש־מין יצא כבר מחדרי החדרים בהם היה קבור עד עתה, הפך היום שטח של מחקר.

אנשים לא מוכנים עוד לקבל אינפורמציה כמו סרט כזה באו־פן ישיר כל־כך — גם הנוער לא — ל־מרות שתפיסת־המין בארץ השתנתה מאד, ולא רק ברחוב דיזֶ־נגוף בתל־אביב. ב־רור שקל יותר ל־הראות סרט כזה ל־נוער, מפני שהוא פתוח יותר מהמבוג־רים לתפיסה חדשה. אך שוב — בתנאי שהסרט יוצג במיסגרת הרצאה. בדרך זו גם יוצאת הרוח ממפרשי הפורנוגרפיה.

★ ★ ★

● **ד"ר גזעדי** (80), יועצת לענייני נישואין: בתנאים הקיימים בארצנו, שהיא ארץ מיוחדת במינה מפני שהעולם מסתכל עליה במשקפת, אין אנו יכולים להכניס את המומנט הזה והנימה הזאת. זה לא יביא שום דבר יותר יפה לחיי האנשים. הנוער שלנו הוא קיצוני. כבר התחילו אצלנו לעשן חשיש, ברגע שאנשים מחו"ל הביאו אותו.

אנחנו זקוקים לילודה, ולא לסתם חיי־מין לשם הנאה.

העולם קיים הרבה שנים. הסיפוק הזה הוא טבעי וכל אחד עושה לפי יכולתו. יש כאלה שאינם מקבלים סיפוק, וזהו זה.

הסרט הזה מעורר את האינסטינקטים ה־פנימיים עוד לפני הגיל המתאים. יש לעורר בנוער אינסטינקטים חיוביים לגבי צבאיות, לאומיות ועוד ערכים חיוביים. נושא כזה רק משפיל. מה החכמה לבוא ביחסי־מין על הדשא באוניברסיטה בלונדון? אותו דבר עשו כבר מזמן בג'ונגל.

לגבי הדרכה מינית, יש בכל העולם ויכוח חריף מאוד איך להחדיר אותו. אם נכנסת אחות ומספרת על האקט לבנים ובנות ביחד — זה מזיק. ההסברה צריכה להיות אינסטימית ובצורה מדעית, על־סמך ביולוגיה וכו'. אחרת התלמידים תופסים רק את הדבר הכי הגס בעצמו.

במה שנוגע לסיפוק מיני — זה תלוי בתורשה. אוננות היא אסון גדול של הנו־ער. הוא מגיע ממנה לאימפוטנציה. אוננות זה אסון, האדם נעשה עצבני וזה מטמטם את כשרונותיו. יש כאלה שבגלל זה לא מתחתנים.

איך לגרום הנאה — דברים אלה אי־אפשר ללמוד. זה דבר טבעי. פעם באה אלי אשה חיפאית להתייעצות. היא היתה פריג'ידית, לא יכלה לקבל סיפוק מחיי־הנישואין. בעלה היה מקרה בודד ונדיר. לאחרונה התרחש בשוודיה מאורע בר־דף ונדיר נוסף, המוכיח שהעמים הסקנדי־נביים, בכל הנוגע להסברה מינית וליחס אל המין, רחוקים שנות־אור רבות משאר תוש־בי כדור הארץ.

זהו הסרט החדש שפת האהבה.

זהו סרט שעתידים לשמוע עליו רבות. סרט שיירשם כשלב חדש בתרבות הקול־נוע. אף שאין הוא פרי עבודתו של במאי מפורסם כאינגמר ברגמן, או תוצרת בתי־החרושת לפורנוגראפיה של דניה ושוודיה, עשוי הסרט שפת האהבה לשמש מופת ־ סימן־דרך לבאות.

שפת האהבה נועד לתת לצופה — הרצוי ביותר בגילאי 13—18 — את ההסברה ה־מינית הטובה ביותר, בצורה ויזואלית. הוא נוצר בשיתוף פעולה שוודי ודני. יצר אותו הבמאי השוודי טורגני ויקמאן, בעזרת בי־מת־תצלומים, עליה ניצבו ארבע מצלמות, ־ שיחה של ארבעה משתתפים: זוג הפסיכו־קוגים הדניים אינגה וסטין הגלר, בעלי טור פופולארי להסברה מינית; רופא־נשים שוודי בשם ד"ר סטור קולהד; ורופאה שוודית שעסקה גם היא בהסברה מינית בבתי־ספר (בבתי הספר של שוודיה ודניה קיימים שיעו־רי־חובה לחינוך מיני) — ד"ר מאי־בריט בגרסטרם.

ארבע מצלמות וארבעה רופאים

מ אורץ חריג? יחיד במינו? וואי. פרי־פעמי? אולי.

אולם הוא רב־משמעות. ואם ברצונך ל־בטלו כשיגעון חולף, שאל את עצמך: ה־ייתכן אירוע כזה — אפילו חד־פעמי — ב־אוניברסיטת בר־אילן, או אפילו באוניברסי־טה העברית בירושלים?

התשובה ברורה.

מיקרה בודד ונדיר זה אינו כה בודד ו־נדיר. לאחרונה התרחש בשוודיה מאורע בר־דף ונדיר נוסף, המוכיח שהעמים הסקנדי־נביים, בכל הנוגע להסברה מינית וליחס אל המין, רחוקים שנות־אור רבות משאר תוש־בי כדור הארץ.

זהו הסרט החדש שפת האהבה.

זהו סרט שעתידים לשמוע עליו רבות. סרט שיירשם כשלב חדש בתרבות הקול־נוע. אף שאין הוא פרי עבודתו של במאי מפורסם כאינגמר ברגמן, או תוצרת בתי־החרושת לפורנוגראפיה של דניה ושוודיה, עשוי הסרט שפת האהבה לשמש מופת ־ סימן־דרך לבאות.

שפת האהבה נועד לתת לצופה — הרצוי ביותר בגילאי 13—18 — את ההסברה ה־מינית הטובה ביותר, בצורה ויזואלית. הוא נוצר בשיתוף פעולה שוודי ודני. יצר אותו הבמאי השוודי טורגני ויקמאן, בעזרת בי־מת־תצלומים, עליה ניצבו ארבע מצלמות, ־ שיחה של ארבעה משתתפים: זוג הפסיכו־קוגים הדניים אינגה וסטין הגלר, בעלי טור פופולארי להסברה מינית; רופא־נשים שוודי בשם ד"ר סטור קולהד; ורופאה שוודית שעסקה גם היא בהסברה מינית בבתי־ספר (בבתי הספר של שוודיה ודניה קיימים שיעו־רי־חובה לחינוך מיני) — ד"ר מאי־בריט בגרסטרם.

מצלמות לאברי־המין — ולפנים

מ' שרוצה לראות בסרט קטעי צור־נוגראפיה, ישתעמם ב־60 הדקות של שיחה, בה משתתפים ארבעת בעלי רשות־הדיבור בסרט. אולם עשרות סטודנטים ו־סטודנטיות שוודיים, אשר התנדבו להדגים בסרט את נושאי השיחה של המשוחחים — יצרו קטעי פעילות מינית מן הסוג המעולה ביותר. שום סרט פורנוגראפי אינו מסוגל להתעלות לרמת הביצוע הטכני אשר הוצגה בשפת האהבה. הבמאי ויקמאן נעזר בארבע מצלמות כדי להדגים את קטעי ההסבר ה־חזותי שבסרט. מצלמה אחת הוצבה מול בימת התצלומים, האחרת מעל התיקרה, שלישית צילמה בקלוז־אפ את אברי־המין של הגבר או האשה המדגימים שלב זה או אחר שבסרט, ורביעית צילמה בקלוז־אפ את פני־הם באותו רגע. כל ארבע התמונות מוקר־נות על מסך ענק, ומאפשרות לצופים לקבל אינפורמציה מסוג כזה בלי רגשי־אשמה. סרט זה אסור ש־יהיה מוצג בקולנוע, ושכל מי שישלם לירח או שתיים יוכל להיכנס ולראות אותו. עליו להיות מוצג במסגרת־הרצאה המסבירה ש־מין יצא כבר מחדרי החדרים בהם היה קבור עד עתה, הפך היום שטח של מחקר.

אנשים לא מוכנים עוד לקבל אינפורמציה כמו סרט כזה באו־פן ישיר כל־כך — גם הנוער לא — ל־מרות שתפיסת־המין בארץ השתנתה מאד, ולא רק ברחוב דיזֶ־נגוף בתל־אביב. ב־רור שקל יותר ל־הראות סרט כזה ל־נוער, מפני שהוא פתוח יותר מהמבוג־רים לתפיסה חדשה. אך שוב — בתנאי שהסרט יוצג במיסגרת הרצאה. בדרך זו גם יוצאת הרוח ממפרשי הפורנוגרפיה.

★ ★ ★

● **ד"ר גזעדי** (80), יועצת לענייני נישואין: בתנאים הקיימים בארצנו, שהיא ארץ מיוחדת במינה מפני שהעולם מסתכל עליה במשקפת, אין אנו יכולים להכניס את המומנט הזה והנימה הזאת. זה לא יביא שום דבר יותר יפה לחיי האנשים. הנוער שלנו הוא קיצוני. כבר התחילו אצלנו לעשן חשיש, ברגע שאנשים מחו"ל הביאו אותו.

אנחנו זקוקים לילודה, ולא לסתם חיי־מין לשם הנאה.

העולם קיים הרבה שנים. הסיפוק הזה הוא טבעי וכל אחד עושה לפי יכולתו. יש כאלה שאינם מקבלים סיפוק, וזהו זה.

הסרט הזה מעורר את האינסטינקטים ה־פנימיים עוד לפני הגיל המתאים. יש לעורר בנוער אינסטינקטים חיוביים לגבי צבאיות, לאומיות ועוד ערכים חיוביים. נושא כזה רק משפיל. מה החכמה לבוא ביחסי־מין על הדשא באוניברסיטה בלונדון? אותו דבר עשו כבר מזמן בג'ונגל.

לגבי הדרכה מינית, יש בכל העולם ויכוח חריף מאוד איך להחדיר אותו. אם נכנסת אחות ומספרת על האקט לבנים ובנות ביחד — זה מזיק. ההסברה צריכה להיות אינסטימית ובצורה מדעית, על־סמך ביולוגיה וכו'. אחרת התלמידים תופסים רק את הדבר הכי הגס בעצמו.

במה שנוגע לסיפוק מיני — זה תלוי בתורשה. אוננות היא אסון גדול של הנו־ער. הוא מגיע ממנה לאימפוטנציה. אוננות זה אסון, האדם נעשה עצבני וזה מטמטם את כשרונותיו. יש כאלה שבגלל זה לא מתחתנים.

איך לגרום הנאה — דברים אלה אי־אפשר ללמוד. זה דבר טבעי. פעם באה אלי אשה חיפאית להתייעצות. היא היתה פריג'ידית, לא יכלה לקבל סיפוק מחיי־הנישואין. בעלה היה מקרה בודד ונ